

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

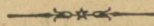
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

- Εν Τραπεζούντι μετζ. 3.
 Εν ταῖς ἑπαρχίαις. " 4.
 Εν τῷ ἐξωτερικῷ " 5.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ
Δ. ΞΙΦΙΑΙΝΟΣ.

Ἐν Τραπεζούντι τῇ 14ῃ Νομβρίου
 1881.

Ἡ Συνδρομὴ
προπληρωτέα.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται
παράδ. 60.

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΛΟΓΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΝΩΠΗΣ.

Μεταξὺ τῶν λογίων Τραπεζουντίων
 καταλέγομεν καὶ δύο ἐκ Σινώπης λο-
 γίους τὸν Παναγιώτην Σινωπέα καὶ
 Δαμιανὸν Παρασκευᾶ. Ἐκ τούτων ὁ
 πρῶτος ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα μαθήματα
 ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Σινώπῃ
 ἐπ' ὀλίγον διδάξαντος Θεοδώρου τοῦ
 Τραπεζουντίου. Ἐλθὼν δὲ εἰς Κωνσταν-
 τινούπολιν καὶ ἐλεθθεὶς ὑπὸ τινος Γε-
 ατίμου ἡρώδη τὰ πρὸς διατριβὴν καὶ

ἡκροᾶτο ἐν τῇ Πατριαρχικῇ σχολῇ,
 διδάσκων ἅμα κατ' οἶκον παιδᾶς τινος.
 Ἐντεῦθεν μεταβάς εἰς Βουκουρέστιον ἡ-
 κροᾶσατο τῆς λογικῆς παρὰ Σεβαστῶ
 Κυμνηίτη, μισθωθείς καὶ ὡς διορθωτής
 τῶν εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν τυπογρα-
 φεῖον ἐκτυπούμενων βιβλίων. Ἐπανα-
 στρέψας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐμι-
 σθώθη ὡς διδάσκαλος ὑπὸ φιλομαθῶν
 τινων Σαξόνων, μεθ' ὧν ἀπερχόμενος
 εἰς Ἀλλῆν ἀπετράπη ἐν Βενετίᾳ τῆς
 ὁδοῦ ὑπὸ Μελετίου Τυπάλδου, τοῦ ἀ-
 ποστάντος τοῦ πατρίου δόγματος. Προ-
 τρεπόμενος ὑπ' αὐτοῦ ὠμολόγησε τὸν
 καθολικισμόν, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τῆς
 λατινοφρονήσεως ἐπὶ διατίαν ἀιτρέφε-ρ

το παρά τῷ Τυπάλδῳ, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὁποίου ἐστὶν ὑπότροφος εἰς τὸ ἐν Παταβίῳ Κουτουμιανὸν Ἑλληνομουσεῖον. Ἐκεῖ δὲ ὑπὸ ἐτέρου λατινοφρονούντος Νικολάου Παπαδοπούλου τοῦ Κρητός, ἐνθροῦνόμενος ἐξέκλινε πάντῃ πρὸς τὸν καθολικισμόν. Γεώργιος Κορυδύλιος, εὐπατριδῆς Πάριος, προτεκέλεσε τὸν Παναγιώτην εἰς τὴν πατρίδα του ὡς διδάσκαλον· οὗτος δὲ ἐρχόμενος κατέπλευσεν εἰς Ζάκυνθον, ἔνθα οἱ κάτοικοι ἐξελέξαντο αὐτὸν διδάσκαλον· γνωσθέντων ὁμῶς τῶν Λατινικῶν φρονημάτων αὐτοῦ, ἐκινδύνευσεν νὰ κατασπαραχθῇ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ μόλις φεύγων ἐσώθη εἰς Ναύπλιον. Πληροφορηθεὶς ἐνταῦθα τὸν θάνατον τοῦ Κορυδύλου ἀποθνήσκοντος ἐν τῷ μεταξύ ἐδίστασε νὰ μεταβῇ εἰς Πάρον καὶ ἐν Ναυπλίῳ διατρίβων προσεπάθησε νὰ ἐνσπεύρῃ τὰς Ῥωμαϊκὰς καινοτομίας, ἀλλ' ἐπειδὴ πάντες ἐξηγέρθησαν κατ' αὐτοῦ, κακῶς ἀπῆλθεν εἰς Βενετίαν. Ὁ Τυπάλδος ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἐφημέριον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου· ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προστάτου ὁ Σινωπεὺς παρά πάντων μισούμενος, ἤλθεν εἰς Βερώνην, καὶ ἐλεηθεὶς ὑπὸ τοῦ μαρκαρισίου Σχιπώνος Μαφφῆ συνεστήθη ὡς διδάσκαλος εἰς τοὺς βουλομένους νὰ ἐκμάθωσι τὴν Ἑλληνικὴν τῷ 1720 μεταθάντος τοῦ Μαφφῆ εἰς Φλωρεντίαν, ὁ Παναγιώτης ἀπῆλθεν εἰς Βριζάνην καὶ ἐδίδαξε τὰ Ἑλληνικά. Τῷ

1723 ἐπέστρεψεν εἰς Βερώνην, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπανῆλθεν εἰς Βριζάνην καὶ ἐκεῖ ἀπέβίωσε τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1736 ὑπερεξηκοντούτης. Ἐπὶ τοῦ τάφου του ὁ μαθητὴς καὶ φίλος του Φίλιππος Γαρθέλλης ἐχάραξεν ἐπιγράμμα λατινιστὶ ἐξέλληνισθὲν ὑπὸ Βαρζάνου.

Ὁ Παναγιώτης ἦν ὀπωσοῦν εἰδήμων τῆς τε Λατινικῆς καὶ Ἑλληνίδος φωνῆς· ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Πιεραντώνιος Βαρζάνης ἐκ Βριζίας ἔγραψεν Ἑλληνοϊταλιστὶ τὸν βίον τοῦ Σινωπεῶς προσθεὶς καὶ τινὰς τῶν ἐπιστολῶν του. Ἡ βιογραφία αὕτη ἐτυπώθη ἐν Βριζίᾳ τῷ 1760.

Ἐκτὸς τῶν δημοσιευθεισῶν ἐπιστολῶν του κατέλιπε διάφορα ἐν Βριζίᾳ καὶ Βερώνῃ χειρόγραφα, καὶ ὡς διορθωτὴς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ τυπογραφείου ἐπεμελήθη τὴν ἐκδοσιν τοῦ Ἄνθολογίου, ὀρθοδόξου ὁμολογίας, καὶ λοιπῶν.

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ.

Ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος ἐν Σινώπῃ καὶ παιδείας χάριν ἔλθων εἰς Γερμανίαν ἐπὶ διατίαν ἠκροάθη τοὺς ἐν Φραγκοφούρτῃ σοφοὺς· ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ἰέναν καὶ τέσσαρα ἔτη ἐφοίτησεν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς πόλεως ταύτης. Ἐξ Ἰένης ἀπῆλθεν εἰς Πετροῦπολιν καὶ δεξιωθεὶς ὑπὸ Πέτρου

τοῦ Μεγάλου διωρίσθη ἰατρός τοῦ ναυτικοῦ νοσοκομείου τοῦ Κρονστάδ.

Ἄδηλον τί ἀπέγινεν ὕστερον ὁ Παρασκευᾶς, ὅστις κατὰ Ζαβίραν, ἦν εἰδήμων τῆς ἑλληνικῆς, λατινικῆς, ἰταλικῆς καὶ ῥωσικῆς. (*)

A. I.

ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΜΠΙΕΡΟΥ

Ἡ Ἰνδικὴ Καλύβη.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

συνέχεια ἴδ. φύλλ. 11.

Ὁ γηραιὸς καθηγητὴς τῶν πανδεκτῶν συναγαγὼν ἐπ' ὀλίγον τοὺς λογισμοὺς ἀπεκρίνατο.

— Ἡ ἀλήθεια διὰ μόνων τῶν βραχμῶν γινώσκειται.

Τότε πᾶσα ἡ ὀμήγουρις ὑπέκλινε θαυμάζουσα τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἀρχηγῶ.

— Ποῦ ζητητέα ἡ ἀλήθεια; ζωηρότερον τι ἐπανελάθεν ὁ Ἄγγλος σοφός.

— Πᾶσα ἀλήθεια, ἀπεκρίνατο ὁ γέρον Ἰνδὸς διδάσκαλος, περικλείεται ἐντὸς τῶν τεσσάρων θεδῶν, συγγεγραμμένων πρὸ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων ἐτῶν ἐν τῇ σανσκριτικῇ γλώσσῃ, ἧς μόνον οἱ βραχμῶνες εἰσὶν ἐγκρατεῖς.

Ἐπὶ ταῖς λέξεσι ταύταις πᾶσα ἡ αἰθουσα ἀντήχησεν ἐκ τῶν χειροκροτημάτων.

(*) Καὶ τῶν δύο τούτων λογίων τὴν βιογραφίαν ἠρανίσθημεν ἐκ τῆς Νεοελλ. Φιλολογ. Σάββ. 1868.

Ὁ διδάκτωρ ἀνακτώμενος τὴν ἀπάθειαν εἶπε πρὸς τὸν μέγαν ἱερέα τοῦ Ἱαγερνάτου.

— Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς περιέλαβε τὴν ἀλήθειαν ἐν τοῖς βιβλίοις, ὧν ἡ κατανόησις μόνοις τοῖς βραχμῶσι δέδεται, ἔπεται λοιπὸν, ὅτι ὁ θεὸς ἀπηγόρευσε τὴν τούτων γνῶσιν τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων, οἵπερ ἀγνοοῦσι καὶ ἐὰν ὑπάρχωσι βραχμῶνες. Ἄλλ' ἂν τοῦτο οὕτως εἶχεν, ὁ Θεὸς οὐκ ἂν ἦν δίκαιος.

— Ὁ Βράμης οὕτως ἠθέλησεν, ἐπανελάθεν ὁ μέγας ἱερεὺς. Οὐδὲν δύναται ἵνα ἀντιτάξωσι κατὰ τῆς θελήσεως τοῦ Βράμα.

Αἱ χειροκροτήσεις τοῦ ὀμίλου ἐδιπλασιάσθησαν.

Ὡς δὲ κατηνάσθησαν, ὁ Ἄγγλος ἐπρότεινε τὸ τρίτον αὐτοῦ ζήτημα.

— Πρέπει, ἵνα κοινοποιῶμεν τὴν ἀλήθειαν τοῖς ἀνθρώποις;

— Πολλάκις, λέγει ὁ γηραιὸς πανδέκτης, φρονήσεως ἔργον τυγχάνει, ὅπως κολύψωμεν αὐτὴν ἀπὸ παντὸς τοῦ κόσμου. καθῆκον ὁμῶς ἐστίν, ἵνα λέγωμεν αὐτὴν πρὸς τοὺς βραχμῶνας.

— Πῶς! ἀνέκραξεν ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς μετ' ὀργῆς, πρέπει, ἵνα εἴπωμεν αὐτὴν πρὸς τοὺς βραχμῶνας, οἵπερ οὐδενὶ λέγουσιν αὐτὴν! Τῇ ἀλήθειᾳ οἱ βραχμῶνες εἰσὶ σφόδρα ἀδικοί.

Ἐπὶ ταῖς λέξεσι ταύταις δεινὴ ταραχὴ ἠγέρθη ἐν τῇ συναλεύσει. Ἦκουσαν ἀγογγύστως αὐτὸν καταγιγνώσκοντα τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν, ἀλλ' οὐ ταυτὸ συνέβη, ὅτε καὶ ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκουσαν ἐφαρμοζομένην τὴν μομφὴν ταύτην. Οἱ πανδέκται, οἱ φακίραι, οἱ σαντῶνες, οἱ ζογγοί, οἱ βραχμῶνες καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἤθελον πάντες ἐν ταύτῳ, ἵνα ἀναίρεσσαι τὸν Ἄγγλον διδάσκα-

λον· ἀλλ' ὁ πρωθιερεύς τοῦ Ἰαγερνάτου κροτήσας χεῖρας, ἔπαυσε τὴν βοήν, λέγων διὰ φωνῆς εὐκρινεστάτη:

— Οἱ βραχυμᾶνες οὐδαμῶς συνερίζονται τοὺς διδάκτορας τῆς Εὐρώπης.

Τότε ἐγερθεὶς ἀνεχώρησεν ὑπὸ τὰς χαρμωσύνους κραυγὰς τῆς ὁμηγύρεως, ἥτις ἀπ' ἐτέρου ἐγόγγυζε γεγωνυῖα τῆ φωνῆ κατὰ τοῦ διδάκτορος καὶ ἴσως ἔκακοποιεῖ αὐτόν, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο τοὺς Ἄγγλους, οἵπερ ἦσαν πανίσχυροι κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γάγγου.

Τῷ διδάκτορι ἐξελθόντι τῆς αἰθούσης ὁ εἰσηγητὴς εἶπεν:

Ὁ σεβασμιώτατος πατὴρ ἡμῶν ἐμελλεν, ἵνα προσαγάγηται ὑμῖν κατὰ τὸ ἔθος τὸ μελίκρατον, τὸ βέειλον (μάσημα Ἰνδικόν) καὶ τὰ μύρα· ἀλλ' ὑμεῖς παρωργίσατέ αὐτόν.

— Ἐγὼ ἔπρεπεν, ἵνα πικρανθῶ, ὑπέλαβεν ὁ διδάκτωρ, τοσαύτους ἀνωφελεῖς πόνους ἀναλαβών· ἀλλὰ περὶ τίνος ἄρα γε ὁ ὑμέτερος καθηγεμῶν ἔχει ἵνα παραπονηθῆ;

— Πῶς, ἐπανέλαβεν ὁ εἰσηγητὴς, θέλετε, ἵνα ἀμφισβητήτε πρὸς αὐτόν; ἀγνοεῖτε ὅτι οὗτός ἐστι τὸ τῶν Ἰνδῶν χρηστήριον, καὶ ὅτι διανορίας ἀκρις πᾶς λόγος αὐτοῦ ἐστί;

— Τὸ τοιοῦτον οὐδέποτε ἐμελλον, ἵνα ὑποπαρευθῶ, εἶπεν ὁ διδάκτωρ, ἀναλαμβάνων ἐδ' ἐπανωφόριον, τὰ ὑποδήματα καὶ τὸν πῖλον αὐτοῦ.

Ὁ καιρὸς ἐμνήυε καταγιγῆς καὶ ἡ νύξ ἐπλησίαζεν· ὅθεν ὁ περιηγητὴς ἐζήτησεν, ἵνα διανυκτερεύσῃ ἐν τινι τῶν τῆς παγίδας οὐκισμάτων, ἀλλ' ἀπεποιήθησαν αὐτῷ, ἵνα κλιμακίθῃ ἐκεῖ, ὡς μιαιφῶ.

Καθ' ὅτι δ' ἐν τῇ τελευτῇ ἐδίψησε πολὺ, ἤτησεν ἵνα πῖνῃ καὶ προσήνεγκαν μὲν αὐ-

τῷ ὕδωρ ἐν ψυγείῳ, συνέτριψαν ὅμως τοῦτο, ὡς ἔπειγ, ἐπειδὴ, ὡς μιαιφῶς· ἅμα πῶν ἐμόλυνεν αὐτό.

Τότε ὁ διδάκτωρ, λίαν δηχθεὶς, ἐκάλεσε τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, γονυκλιτοῦντας ἐν προσευχῇ ἐπὶ τῶν τῆς παγίδας βαθμίδων, καὶ ἀναθὰς τὸ φορεῖον ἀπῆλθε διὰ τῆς παραλλήλου τῆ θαλάσσης ὁδοῦ τῶν ἰνδοκαλάμων, νυκτὸς ἤδη προσιούσης καὶ ὑπ' οὐρανὸν νεφέλαις κεκαλυμμένον.

Καθ' ὅδον αὐτὸς ἑαυτῷ ἔλεγεν: ἀληθῶς ἔχει τὸ ἰνδικὸν λόγιον· πᾶς Εὐρωπαῖος εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἐρχόμενος εἰ μὴ οὐκ ἔχει ὑπομονήν, κτᾶται, εἰ δ' ἔχει, ἀποβάλλει· δι' ὅτι ἔγωγε τὴν ἐμὴν ἀπάλεσα· οὐ δυνήσομαι τοίνυν μαθεῖν, πῶς εὐρίσκεται ἡ ἀλήθεια, ποῦ ζητητέα ἐστί καὶ ἂν πρέπε, ἵνα κοινοποιῆται τοῖς ἀνθρώποις! εἰς πλάνας λοιπόν καὶ εἰς ἀμφιβολίας πανταχοῦ γῆς ὁ ἀνθρώπος κατεδικάσθη· τοῦτο ἵνα μάθω, εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἦλθον τοὺς βραχυμᾶνας συμβουλευσόμενος;

Ἐγὼ ὁ διδάκτωρ διελογίζετο οὕτως ἐν τῷ φορεῖῳ, ἐπῆλθεν εἰς τῶν λαϊλάπων ἐκείνων, οὓς παρ' Ἰνδοῦς τυφῶνας καλοῦσιν.

Ὁ ἄνεμος ἔπνεεν ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ἀνωθῶν τὰ ὕδατα τοῦ Γάγγου, συνέτριβεν αὐτὰ εἰς ἀφροὺς κατὰ τῶν νήσων τῶν ἐκβολῶν· διήγειρεν ἕκ τε τῶν ὄχθων αὐτῶν στήλας ἄμμου καὶ ἐκ τῶν θαλάσσης φύλλων νέφη, ἅπερ παρέσυρε φυρδὴν μίγδην διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν πεδιάδων καταπληρῶν τὴν ἀτμοσφαιραν.

Ἐνίοτε εἰσέδουεν εἰς τὴν θενδροστοιχίαν τῶν ἰνδοκαλάμων· ὅσῳ δὲ κ' ἂν ἦσαν οἱ ἰνδικοὶ οὗτοι κάλαμοι ἐπ' ἴσης εὐραφείας, ὡς καὶ τὰ ὑψηλότερα τῶν δένδρων, ἐτάραττεν αὐτούς, ὡς τὸ χόρτον τῶν λειμῶνων, καὶ ἐφαίνετο διὰ τῆς δίνης τοῦ χρῆ-

νιοτοῦ καὶ τῶν φύλλων ὁ μακρὸς αὐτῶν στοῖχος ὅλως κυματίζων, ὥνπερ μέρος ἀνετρέπετο πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι τῆς γῆς, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον ἐπανυψοῦτο μυκώμενον.

Οἱ ἀνθρώποι τοῦ διδάκτορος φοβούμενοι, μὴ συντριβῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἢ μὴ καταποντισθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Γάγγου, ἅπερ ἐξήρχοντο ἤδη τῆς κοίτης αὐτῶν, ἐτρέπησαν πρὸς τὰς πεδιάδας, διευθυνόμενοι εἰς τὰ πλησιέχωρα ὑψώματα.

Ἐν τούτοις ἡ νύξ ἐπῆλθεν· ἐκείνοι δὲ ἐβάδιζον ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἐντὸς τοῦ βαθυτέρου σκότους, ἀγνοοῦντες ποῦ ἐπήγαγον, ἕως οὐ ἀστραπῆ, διαβρήξασα τὰ νέφη καὶ φωταγωγήσασα πάντα τὸν ὄριζοντα, ἐβοήθησεν αὐτούς, ὅπως ἴδωσιν ἱκανῶς τε μακρὰν πρὸς τὰ δεξιὰ τὴν παγίδα τοῦ Ἰαγερνάτου, τὰς νήσους τοῦ Γάγγου καὶ τὴν ὄχθασαν τεταραγμένην, καὶ ὅλως πλησίον καὶ πρὸ αὐτῶν μικρὰν κοιλάδα καὶ δάσος μεταξὺ δύο λόφων· ἔδραμον ἵνα καταφύγωσιν ἐκεῖ καὶ ἤδη ἡ βροντὴ ἤκουετο ἐν πενήτοις κυματισμοῖς, ὅτε οὗτοι ἔφθασαν εἰς τὰ στενά τῆς κοιλάδος.

Αὕτη περιείχετο ὑπὸ βράχων καὶ ἤτον ἔμπλεως παλαιῶν δένδρων τεραστίου πάχους. Καίτοι δὲ ἡ θύελλα ἔκαμπε τὰς κορυφὰς τούτων μετὰ φρικτῶδων μυκηθμῶν, ἀλλ' οἱ τερατώδεις αὐτῶν κορμοὶ ἦσαν ἀκράδαντοι, ὡς οἱ περιστοιχοῦντες αὐτοὺς βράχοι.

Τὸ μικρὸν τοῦτο ἀρχαῖον δάσος ἐφαίνετο ἄσυλον ἀναπαύσεως, χαλεπὸν ὅμως ἦτο, ἵνα εἰσδύσωσιν εἰς αὐτό· δι' ὅτι καλάμια ἀνελισσόμενα κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἐκάλυπτον τὸν κορμὸν τῶν δένδρων τούτων καὶ κλιμακίθες ἀνακλιμακίθες ἀπὸ τούτου αὐτοῦ στελέχους εἰς ἕτερον, οὐδὲν ἄλλο παν-

ταχθέν παρουσίαζον ἢ προτείχισμα ἐκ φυλλωμάτων, ἐνθα ἐφαίνοντο σπῆλαιά τινα κειτλοα ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχοντα ἐξοδον.

Ἐν τούτοις τῶν μισθοφόρων διὰ τῆς σπάθης ἀνοιζάντων δίοδον, οἱ τῆς συνοδείας εἰσῆλθον μετὰ τοῦ φορείου καὶ ἐνταῦθα ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἡσφαλισμένους ἐκ τῆς καταγιγῆδος· ἀλλ' ἡ κρουνηδὸν καταπίπτουσα βροχὴ ἐσχημάτισε περὶ αὐτοὺς μυρίους χειμάρρους.

Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἀμηχανίᾳ διεκρίναν ὑπὸ τὰ δένδρα κατὰ τὸ στενωτέρον μέρος τῆς κοιλάδος φῶς καὶ καλύδην.

Ὁ πυρσοφόρος ἔδραμεν, ἵνα ἀνάψῃ τὸν πυρσὸν, μετ' ὀλίγον ὅμως ἐπανῆλθεν ἀσθμαίνων καὶ κραυγάζων: — Μὴ πλησιάζετε ἐδῶ· ὑπάρχει παρίας· καὶ ἐν τῷ ἅμα ἡ συνοδεία ἐκπεφοβισμένη ἀνεφώνησε:

— Παρίας, παρίας.

Ὁ διδάκτωρ νομίσας, ὅτι ἦτο θηριώδης τι ζῶον, ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν πιστολίων καὶ:

— Τί ἐστί παρίας; ἠρώτησε τὸν πυρσοφόρον.

— Οὗτός ἐστιν, ἀπεκρίνατο ἐκείνος, ἀνθρώπος οὔτε πίστιν οὔτε νόμον ἔχων.

— Ἔστι προσέθηκεν, ὁ ἀρχηγὸς τῶν μισθοφόρων, Ἰνδὸς φυλῆς οὕτως αἰσχροῦς, ὥστε ἐπιτέτραπται, ὅπως φονεύσῃ τις αὐτὸν καὶ μόνον ψευσθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ἂν δὲ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἰς οὐδεμίαν παγίδα δυνησόμεθα ἐπὶ ἐννεὰ σελήνας πατῆσαι, καὶ ἵνα καθαρισθῶμεν, δεήσει ὅπως ἐννεάκις λουθῶμεν ἐν τῷ Γάγγῃ· ἰσάκις δὲ πλυθῶμεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν διὰ κτουρήματος ἀγέλαδος τῆ χειρὶ βραχυμᾶνος.

Πάντες οἱ Ἰνδοὶ ἐβόησαν:

— Οὐδέποτε εἰς παρίου εἰσερχόμεθα.

— Καὶ πῶς εἶπεν, ὁ διδάκτωρ πρὸς τὸν πυρσοφόρον, ἐγνωρίσατε, ὅτι ὁ συμπατριώτης ὑμῶν ἦτο παρίας, ὃ ἐστὶν ἄνευ πίστεως καὶ νόμου;

— Δι' ὅτι, ἀπεκρίθη ὁ πυρσοφόρος, ἀνοίγων τὴν καλύβην εἶδον αὐτὸν κατακεκλιμένον μετὰ τοῦ κυνὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ψιάθου, ἐφ' ἧς καὶ ἡ σύζυγος, πρὸς ἣν εἶδεν ἕνα πῆν ἐντὸς κέρατος ἀγελάδος.

Πάντες οἱ τῆς συνοδείας τοῦ διδάκτορος ἐπανελάβον.

— Οὐδαμῶς εἰς παρίου εἰσερχόμεθα.

— Μείνατε ἐδῶ, ἂν θέλετε, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγλος, ὡς πρὸς ἐμὲ δὲ, πᾶσαι αἱ Ἰνδικαὶ φυλαὶ εἰσὶν ὅμοιαι, προκειμένου, ἵνα ἀσφαλισθῶ κατὰ τῆς βροχῆς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησε κάτω τοῦ φορείου καὶ λαθῶν ὑπὸ τὸν βραχίονα τὸ βιβλίον τῶν ζητημάτων μετὰ τοῦ νοκτικοῦ καὶ ἐν τῇ χειρὶ τὰ πιστόλια καὶ τὴν πίπαν, ὑπῆγεν ὁλόμονος εἰς τὴν θύραν τῆς καλύβης.

Μόλις δὲ κρούσαντι, ἀνὴρ γλυκυτάτης φυσιογνωμίας ἐλθὼν ἠνοιξεν αὐτῷ τὴν θύραν καὶ ἀπομακρυνόμενος, εἶπεν

— Αὐθέντα, ἐγὼ παρίας εἰμι, ὃς οὐκ ἐστὶν ἄξιος, ἵνα σὲ ὑποδεχθῇ· ἀλλ' ἂν νομίσετε πρόσφορον, ὅπως καταφύγητε παρ' ἐμοί, μεγάλως τιμήσετέ με.

— Ἀδελφέ μου, ἀπήντησεν ὁ Ἄγγλος, ἀποδέχομαι ἀσμένως τὴν φιλοξενίαν σου.

Ἐν τούτοις ὁ παρίας ἐξῆλθε μετὰ δαδὸς ἐν τῇ χειρὶ καὶ φορείου ζύλων ξηρῶν ἐπ' ὧμοῦ καὶ κανίστρου πλήρους κοκκοφοινίκων καὶ θανανεῶν ὑπὸ τὸν βραχίονα· πλησιάσας δὲ πρὸς τοὺς τῆς συνοδείας τοῦ διδάκτορος, οἵπερ ἦσαν ἐν ἀποστάσει ἐκεῖθεν ὑπὸ τι δένδρον, εἶπεν αὐτοῖς:

— Ἐπειδὴ οὐ βούλεσθε τιμῆσαι με εἰσερχόμενοι παρ' ἐμέ, ἰδοὺ καρποὶ ἐνειλυμένοι τοῖς φλοισῶς αὐτῶν, οὓς δύνασθε τρώγειν μὴ μαινόμενοι. ἰδοὺ δὲ καὶ πῦρ, ὅπως στεγνωθῆτε καὶ προφυλαχθῆτε ἀπὸ τῶν τίγρεων· ὁ Θεὸς φυλάξει ὑμᾶς.

Ἐν τῷ ἅμα δ' ἐπανῆλθεν εἰς τὴν καλύβην καὶ εἶπε πρὸς τὸν διδάκτορα:

— Αὐθέντα, πάλιν λέγω ὑμῖν, οὐκ εἰμι ἡ δυστυχῆς παρίας· ἀλλ' ὡς ἐκ τε τοῦ λευκοῦ ὑμῶν χρώματος καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐνδυμάτων βλέπω, ὅτι οὐχὶ Ἰνδὸς ἐστε, ἐλπίζω, ὅτι οὐχ' ἔχετε ἀποστραφῆν ἐπὶ ταῖς προφαῖς, ἅς ὁ ὑμέτερος πτωχὸς θεράπων προσᾶξει.

Ταῦτοχρόνως ἔθηκε κατὰ γῆς ἐπὶ ψιάθου μάγκας, κρεμόμηλα, ἰγνάμους (γεώμηλα ἰνδικά), πατάτας ὑπὸ τὴν στάκην ἐψημένας, θανανεῶς ἐσχαροπτήτους καὶ πινάκιον ὀριζίου ἐσκευασμένου μετὰ ζαχάρως καὶ γάλακτος (ὀπου) κοκκοφοίνικος· καὶ μετὰ τινὰ στιγμὴν ἀπεσύρθη ἐπὶ ψιάθον παρὰ τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ τὸ τέκνον, ἀποκοιμηθέν παρ' ἐκείνην ἐν κοιτίδι.

— Ἐνάρετε ἄνερ, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγλος, πολὺ πλέον ἐμοῦ ἀξίζετε ὑμεῖς πράττοντες τὸ ἀγαθὸν πρὸς τοὺς καταφρονούντας ὑμᾶς. Ἄν μὴ με τιμήσητε διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ταύτης ψιάθου παρουσίας ὑμῶν, νομίσω ὅτι καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὡς πονηρὸν τινὰ ἄνθρωπον ἐκλαμβάνετε, καὶ ἐξέρχομαι πάραυτα τῆς ἡμετέρας καλύβης, ἔστω καὶ ἐὰν οὕτω δεήσῃ, ἵνα πνιγῶ ὑπὸ τῆς βροχῆς ἢ ὑπὸ τῶν τίγρεων καταβρωθῶ.

ἀκολουθεῖ.

Η ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ

Γ'.

Καίτοι ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς προόδου μαθητῶν, ἐπὶ ἕνα μόνον μῆνα διδαχθέντων, δὲν δύναται τις εὐκόλως νὰ ἐξαγάγῃ συμπέρασμα ἐπὶ τῆς καταληλθότητος ἢ μὴ τῆς κατὰ τὴν νέαν μέθοδον διδασκαλίας τῆς ἀναγνώσεως, θὰ προσπαθῆσω ὁμως νὰ καταδείξω εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους γονεῖς, ὅτι οὐδόλως ἀπελπιστικὴ εἶνε ἡ πρόοδος τῶν τέκνων τῶν, ἀλλὰ μάλιστα ὑπάρχει βεβαιότης, ὅτι θὰ μάθωσιν ἐφέτος οἱ ἀρχαριοὶ μαθηταὶ τὴν ἀνάγνωσιν ὡς πρέπει.

Ἐν πρώτοις εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσω, ὅτι ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν εἰς τὰς πρώτας τάξεις τῶν παιδαγωγείων καταχθέντων ἄλλοι μὲν οὐδόλως γνωρίζουσι τὰ γράμματα, ἄλλοι δὲ διακρίνουσιν αὐτὰ ὅπως οἴονται ἔκ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος ἐν τῷ σχολείῳ διδασκαλίας ἢ ἐξ ἀσκήσεως κατ' οἶκον μαθόντες αὐτά. Ἐκτὸς τούτου ἐξ ἀμφοτέρων ἄλλοι μὲν εἰσὶν ἀνήλικα ἢ ἦττον ἀνεπτυγμένα τὸν νοῦν παιδία, ἄλλοι δὲ ὅπως οὖν ἠλικιωμένα ἢ μᾶλλον ἀνεπτυγμένα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἀρξαμένης τῆς κατὰ τὸ ἀλφαριθμητικὸν τοῦ Μωραίου διδασκαλίας τῆς ἀναγνώσεως, ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν μαθητῶν εὐθύς μετὰ τι-

νας ἡμέρας ἐσυνήθισαν εἰς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας καὶ μαθήσεως, ἄλλοι δὲ καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσιν αὐτόν. Ἡ μεγάλη αὕτη διάκρισις ἐπήνεγκεν ἀναγκαίως τὴν διαίρεσιν τῶν μαθητῶν τῶν πρώτων τάξεων εἰς δύο τμήματα μόνον ὡς πρὸς τὸ μάθημα τῆς ἀναγνώσεως, δεχθέντων τῶν διδασκάλων νὰ διδάσκωσιν ἐπὶ πλέον μίαν ὥραν καθ' ἐκάστην ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ προγράμματι ὀρισμέναις ὥραις. Καὶ εἰς μὲν τὰ πρώτα τμήματα περιελήφθησαν οἱ ἐννοήσαντες τὴν κατὰ τὸ ἀλφαριθμητικὸν τοῦ Μωραίου διδασκαλίαν, εἰς δὲ τὰ δεύτερα οἱ μὴ ἐννοήσαντες ἀκόμη αὐτήν.

Οἱ μαθηταὶ λοιπὸν τῶν πρώτων τμημάτων προέβησαν ἀρκετὰ εἰς τὸ ἀλφαριθμητικὸν, διδαχθέντες ἤδη περὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἐκ τῶν πρώτων μαθημάτων αὐτοῦ, καὶ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὑπάρχει, ὅτι μετ' ὀλίγου μηνος θὰ ἀρχίσωσι νὰ ἀναγινώσκωσι συνεχῆ λόγον.

Οἱ μαθηταὶ ὁμως τῶν δευτέρων τμημάτων δὲν προὐχώρησαν ἀκόμη ὡς ἔπρεπε. Τοῦτο οὐδένα θὰ ἐκπλήξῃ ἢ ἀπελπίσῃ, ἀναλογιζόμενον, ὅτι οἱ μαθηταὶ τῶν τμημάτων τούτων διὰ τὴν μικρὰν τῶν ἠλικιῶν, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀπαιτουμένης ἀναπτύξεως τοῦ νοῦς καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰς παιδείας, τὴν ταροχὴν καὶ ἀπροσεξίαν κλίτιν τῶν δὲν δύνανται νὰ μαθάνωσι ταχέως, ὅτι ἐ-

κάστοτε προσέρχονται νέοι μαθηταί, οτινες ανάγκη να συμβαδίζωσι μετά των λοιπών, και ότι ο τρόπος τῆς κατὰ τὴν νέαν μέθοδον διδασκαλίας εἶνε πάντῃ ἀγνωστος τοῖς τε μαθηταῖς και τοῖς γονεῦσιν, ὡς εἴρηται, και ὅσοι τῶν γονέων βοηθοῦσι νῦν τὰ τέκνα των εἰς τὴν κατ' οἶκον μελέτην τοῦ ἀλφαβηταρίου θλάπτουσι μᾶλλον ἢ ὠφελουσι, διότι προγυμνάζουσι αὐτὰ κατὰ τὴν παλαιάν μέθοδον ἢ, ἂν θέλουσι νὰ συμμορφωνῶνται πρὸς τὴν νέαν μέθοδον, μὴ γνωρίζοντες ταύτην καλῶς, διδάσκουσι διαφόρως και οὕτως συγχίζουσι τοὺς μαθητάς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁμῶς οὐδόλως πρέπει νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι οἱ τῶν δευτέρων τμημάτων μαθηταί δὲν θὰ κατορθώσωσιν ἐφέτος νὰ ἀναγινώσκωσι συνεχῆ λόγον. Τούναντίον θεωρητέον ὡς βέβαιον, ὅτι και οἱ μαθηταί οὗτοι πάντες θὰ κατορθώσωσι τοῦτο, ἐλάχιστοι δὲ μόνον πιθανῶς θὰ μείνωσι και κατὰ τὸ προσεχές σχολικὸν ἔτος εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, και οὗτοι θὰ εἶνε ὅσοι εἶνε ὅλως ἀνίκανοι νὰ μανθάνωσι διὰ τὴν ἡλικίαν ἢ τὸ πνεῦμα, ὅσοι θὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σχολικοῦ ἔτους πολὺ ἄργα και ὅσοι θὰ κάμωσι πολλὰς ἀπουσίας. Οὗτοι ὁμῶς, ὡς εἴρηται, θὰ εἶνε ἐλάχιστοι, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες θὰ μάθωσιν ἐφέτος τὴν ἀναγνώσιν· διότι, ἀφ' οὗ ἀναπτύχθωσιν ὅπως οὖν τὸν νοῦν οἱ μαθηταί ἐν τῷ σχολείῳ και συνηθίσωσιν εἰς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας και μελέτης,

τοῦτο δὲ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ κατορθωθῇ ἐντὸς ὀλίγου, θὰ προχωρῶσιν ἔπειτα ταχέως εἰς τὰ τοῦ ἀλφαβηταρίου μαθήματα.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὁμῶς ἔχει τις δίκαιον νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἡ πρόοδος τῆς κατὰ τὸ ἀλφαβητάριον τοῦ Μωραΐτου διδασκαλίας τῆς ἀναγνώσεως δὲν θὰ εἶνε ἐφέτος τελεία διὰ τὴν πρωτοπειρίαν τῶν διδασκάλων και διὰ τὸν μέχρι τοῦδε ἀγνωστον τοῖς μαθηταῖς και τοῖς γονεῦσι τρόπον τῆς διδασκαλίας και μελέτης, ὡς εἴρηται. Βέβαιῶς δὲ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ πρόοδος θὰ εἶνε μεγαλύτερα και κατ' ἔτος θὰ προχωρῇ περισσότερο πρὸς τὸ τέλειον.

Θέλων δὲ νὰ εὐχαριστήσω τοὺς γονεῖς, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ βοηθῶσι τὰ ἐν τοῖς παιδαγωγείοις διδασκόμενα τὸ ἀλφαβητάριον τέκνα των εἰς τὴν κατ' οἶκον μελέτην, θὰ δημοσιεύσω πρὸς εὐχὴν ὁδηγίας περὶ τοῦ κατὰ τὴν νέαν μέθοδον τρόπου τῆς διδασκαλίας τῆς ἀναγνώσεως.

I. Παρχαρίδης.

Ο ΚΟΣΣΥΦΟΣ.

Ὁ Κόσσυφος εἶναι πτηνὸν τῆς τάξεως τῶν στρουθίων και τοῦ γένους τῶν ὀδοντοράμφων. Οἱ Γάλλοι ὀρνιθολογοὶ ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ περιλαμβάνουσι και τὰς Κίχλας, διότι ἀμφότερων τὰ

χαρακτηριστικὰ εἶναι ῥάμφος μὲν εὐρὺ, τοξοειδὲς, πρὸς τὴν βᾶσιν αὐτοῦ ὑψηλόν, και πρὸς τὰ πλάγια συμπεπιασμένον· πόδες δὲ σχεδὸν ἰσχυροί, δάκτυλοι δὲ τέσσαρες, ὧν τρεῖς ἐμπρόσθιοι.

Οἱ κυρίως λεγόμενοι κόσσυφοι εἶναι ἡ παμμέλανες μετὰ κιτρίνου ῥάμφους και κιτρίνου κύκλου περὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ φαιοί, ἢ λευκοί· εὐρίσκονται δὲ και κυανοί, ἀλλ' οὗτοι σπάνιοι. Ὁ μέλας κόσσυφος εἶναι ὁ κοινότερος, ἔχει δὲ μήκος ἕως δέκα δακτύλων και ὀλίγον γραμμῶν. Ὁ θηλυκὸς διαφέρει τοῦ ἀρσενικοῦ, ἔχων τὰ πτερά αἰθωλώδη, και ὄχι μέλανα. Ἀριθμοῦνται ἕως 150 εἰδῶν κόσσυφοι, εὐρισκόμενοι πανταχοῦ τῆς γῆς ἐν ἀφθονίᾳ.

Ὁ κόσσυφος τρέφεται ἐκ καρπῶν και ἐντόμων. Ἐχει κρέας ἐξαιρετόν, διὰ τοῦτο δὲ και στήνονται εἰς αὐτὸν παντοίων εἰδῶν παγίδες. Ἐν γένει τὰ πτηνὰ ταῦτα, ὡς και αἱ κίχλαι εἶναι μεταναστευτικά, και ὁδοποροῦσιν εἰς σμήνη μικρὰ ἢ μεγάλα.

Ὁ κόσσυφος ἀγαπᾷ τὰ δεινῶδη ἢ θαμνώδη μέρη, ὅπου ὑπάρχουσι μύρτοι, θάφνηαι και ῥυάκια· εὐρίσκων δὲ αὐτοὶ ἐπαρκῆ τροφήν, πλέον δὲν ἀναχωρεῖ. Ἀπαντᾷται κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα σπανιώτερον.

Κελαδεῖ μελωδικῶτα. Εἶναι δυσπρόσιτος και πανοῦργος, και δὲν πλησιάζει εἰς ὁπότεον πρᾶγμα, εἰ μὴ μετὰ προφυλάξεως πολλῆς. Δυσκόλως λοιπὸν

συλλαμβάνεται, ἀλλ' εἶναι λαίμαργος, και ἐκ τούτου παρασύρεται εἰς κινδύνους χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην. Καίτοι ἄγριος, συχνάζει ὁμῶς εἰς τοὺς κήπους και εἰς τὰς περίε τῶν κατοικιῶν, και ἐὰν συλληφθῇ νέος ἔτι, εὐκόλως συνειθίζει εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.

Φωλεῖ εἰς μικρὸν ὕψος ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς τε δένδρα και εἰς θάμνους· και ἐνφῶ ἡ θήλεια καταγίνεται μόνη πρὸς κατασκευὴν τῆς φωλεᾶς, ὁ ἄρρην τέρπει αὐτὴν ἐργαζομένην περιπτάμενος και μελωδῶν. Τέσσαρα ἢ ἕξ ὠὰ τίκει ἡ θήλεια, και τοῦτο δις ἢ τρίς τοῦ ἔτους.

Ὁ Πετροκόσσυφος διαφέρει τοῦ προηγουμένου ὧν μικρότερος και προκρίνων τὰ ὀρεινὰ μέρη· και αὐτὸς δὲ κελαδεῖ γλυκύτατα. Ὡστόσο και ὁ Κουανούς, ἡ Βρημίτης λεγόμενος, συχνάζει εἰς τοὺς πετρώδεις τόπους, ἀλλ' εἶναι ἀγριώτερος και μελωδικώτερος ἐν ταῦτῳ. Καί οὗτος εὐρίσκεται εἰς τὴν Εὐρώπην και εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Πάντων ὁμῶς τῶν κόσσυφων μελωδικώτατος εἶναι ὁ λεγόμενος Πολύγλωττος ἢ Σκώπτης, γέννημα τῆς νοτίου Ἀμερικῆς και ἰδίως τῆς Λουϊσιάνης. Τοῦτον ὁ φυσιολόγος Αὐδουβὼν λέγει ὑπερτεροῦντα και τὴν ἀηδόνα αὐτὴν κατὰ τὸ κελάδημα. Λέγεται σκώπτης, ἐπειδὴ ἀπομιμείται παραδόξως τὰ μελίσματα και ὄλων τῶν ἄλλων τελειοποιῶν αὐτὰ, πρὸς δὲ και τὰς φωνὰς τῶν περὶ αὐτὸν διαττωμένων ζώων.

Διὰ τοῦτο οἱ ἄγριοι τῆς χώρας ἐκείνης τὸν ὀνομάζουσι Π ο λ ι τ ε τ ρ α κ ο σ ι ὀ γ λ ω σ σ ο ν . Μὴ ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Λουϊσιάνης, κατήνησεν ἄφοβος ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ κτίζει τὴν φωλεάν του σχεδὸν φανερά πλησίον τῶν κατοικιῶν. Συλλαμβανόμενος δὲ ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, καθίσταται χειροηθέστατος.

* *

*

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Ὁ φιλάργυρος εἶναι ὑπερβολὴ τοῦ ἐλευθερίου καὶ οἰκονόμου ἀνθρώπου οὗ τὸ ἕτερον ἄκρον κατέχει ὁ ἄσωτος· μόνον οὗτος ἐπὶ τοῦ κόσμου ἠδονὴν αἰσθάνεται θησαυρίζη καὶ τοῦτο ἐπιδιώκει διὰ μύριων στερήσεων καὶ κακουχιῶν εἰς ἃς ἐκουσίως ὑποβάλλει ἑαυτὸν· εἶναι τῷ ὄντι ἀκατανόητος ἢ μονομανία αὕτη κατοικεῖ εἰς τὴν εὐτελεστέραν κατοικίαν, κοιμάται ἐπὶ ἀχυροστρώτου κλίνης, τρέφεται μὲ τὴν λιτοτάτην τροφήν, ἀσθενῶν δὲν προσκαλεῖ ἰατρὸν ἀποβλέπων εἰς τὴν δαπάνην τῆς προσκλήσεως ἰατροῦ καὶ εἰς τὴν δαπάνην τῶν φαρμάκων καὶ ταῦτα πάντα πράττει πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀναγκαίας πρὸς ἀξιοπρεπῆ αὐτοῦ συντήρησιν δαπάνης καὶ ὅπως αὐξήσῃ τὸ ἐν-

αποταμιευθὲν κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου· δὲν δαπανᾷ ἃ δεῖ, ὅτε δεῖ καὶ ὅπου δεῖ, ἀλλὰ τοῦτο μόνον σκέπτεται, πῶς νὰ περικόψῃ πᾶσαν δαπάνην, ἀναγκαίαν ἄλλως, περιττὴν δὲ κατ' αὐτὸν· κατὰ περιέργον δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἀδυναμίαν θεωρεῖ τὴν γλισχρότητα ταύτην ὡς τέλειον τύπον οἰκονομίας· ἢ ὑπερτίμησις τῶν ὠνίων καὶ τροφίμων οὐδένα ἄλλον λυπεῖ πλειότερον τοῦ φυλαργύρου, τὴν μεγίστην δὲ ἑαυτοῦ θεωρεῖ δυστυχίαν ἂν οὗτος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀντικειμένου τινὸς ἐξαπατηθῆ περί τὴν ἀξίαν· ἀποφεύγει τῶν φίλων τὰς συναναστροφὰς καὶ διαχύσεις φοβούμενος μὴ τὸ τοιοῦτον ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς ὑποχρεώσεις, ἐξ ὧν δὲν θὰ δυναθῆ, ἄνευ δαπάνης νὰ ἀπαλλαγῆ· ὁ τοιοῦτος φιλάργυρος μέχρι τινὸς εἶναι ἀβλαβὴς εἰς τὴν κοινωνίαν ἀλλὰ συνάμα καὶ ἄχρηστος· δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ τοιοῦτον καὶ περὶ ἐτέρας τοῦ φιλαργύρου ἐκδόσεως τοῦ τοκογλύφου· ὁ τοκογλύφος εἶναι στενωῶς συνδεδεμένος μετὰ τῆς κοινωνίας καὶ διὰ τοῦτο εἶναι καὶ μισητὸς εἰς αὐτὴν ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Ὁ Νύσσης Γρηγόριος κάλλιστα διαγράφει τὸν χαρακτῆρα τοῦ τοκογλύφου καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν διαγραφὴν ταύτην· « Ἄργος καὶ πλεονεκτικὸς βίος ὁ τοῦ τοκίζοντος οὐκ εἶδε πόνον γεωργίας, οὐκ ἐπίνοιαν ἐμπορίας . . . . Ἄσπαρτα βούλεται αὐτῷ τὰ πόντα καὶ ἀνήροτα φύεσθαι. Ἄρατρον ἔχει τὸν κάλαμον, χῶραν τὸν

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

χάρτην, σπέρμα τὸ μέλαν, ὑετὸν τὸν χρόνον αὐξάνοντα αὐτῷ λανθάνοντως τὴν τῶν χρημάτων ἐπικαρπίαν. Δρέπανον ἐστὶν αὐτῷ ἢ ἀπαίτησις, ἄλων ἢ οἰκία, ἐφ' ἧς λεπτύνει τὰς τῶν θλιβομένων οὐσίας. Τὰ πάντα ἴδια βλέπει, εὐχεται τοῖς ἀνθρώποις ἀνάγκας καὶ συμφοράς ἵνα πρὸς αὐτὸν ἠναγκασμένως ἀπέλθωσι. Μισεῖ τοὺς ἑαυτοῖς ἀρκούντας καὶ τοὺς μηδὲν δανειζομένους ἐχθρὸς ἡγεῖται, ἐφεδρεύει τοῖς δικαστηρίοις, ἵνα εὖρη τὸν στενούμενον· τοῖς ἀπαιτηταῖς καὶ τοῖς πράκτοσιν ἀκολουθεῖ, ὡς ἐν ταῖς παρατάξεσι καὶ τοῖς πολέμοις οἱ γυπεῖς περιφέρει τὸ βαλάντιον καὶ δεικνύσει τοῖς πνιγομένοις τὸ τῆς θήρας δέλεαρ, ἵν' ἐκείνῳ διὰ τὴν χρεῖαν περιχρήναντες συγκαταπίωσι τοῦ τόκου τὸ ἄχιστρον. Καθ' ἡμέραν ἀριθμεῖ τὸ κέρδος καὶ τῆς ἐπιθυμίας οὐκ ἐμπίπταται· ἄχθεται πρὸς τὸν χρυσὸν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀπολειπόμενον, διότι κεῖται ἄργος καὶ ἄπρακτος. Μιμεῖται τοὺς γεωργούς τοὺς ἀπὸ τῶν σωρῶν σπέρματα αἰτοῦντας. Οὐκ ἀνίησι τὸν ἄθλιον χρυσὸν ἀλλ' ἐκ χειρῶν εἰς χεῖρας μετὰγει. Βλέπεις γοῦν τὸν πλούσιον πολλάκις μὴδὲ ἐν νόμισμα ἔχοντα ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐν χάρταις τὰς ἐλπίδας, ἐν ὁμολογίαις τὴν ὑπόστασιν, μὴδὲν ἔχοντα καὶ πάντα κατέχοντα. »

A. I.

* *

*

Ἐκδίκησις πτηνοῦ. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὸ χωρίον Μπρεβὺ ἀπεδείχθη θέατρον φοβερᾶς ἐκδίκησεως σαρκοδόρου πτηνοῦ αὐ εἶχον φονεύσει τὰ νεογνά.

Γλαῦξ εἶχε τὴν φωλεάν τῆς πλησίον ἐπαύλεως, ἐπὶ γηραιᾶς ὄρου· ἢ θήλεια κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀπελθόντος Ἰουλίου εἶχεν ἐκκολάφει ἡσύχως τὰ ὠὰ τῆς ἄτινα ἐγένοντο πτηνὰ ὠραῖα ὅπως συνήθως αἱ γλαυκαί. Παῖς τῆς ἐπαύλεως εὔρε τὴν φωλεάν, ἐνδίδων δὲ εἰς τὴν ἀντιπάθειαν ἣν ἐμπνέουσι εἰς τὰ χῶ-

ρία αἱ γλαῦκες ἐφόνευσαν τὰ νεογνά, ἅτινα εἶχον μεγαλώσει καὶ ἦσαν ἔτοιμα πρὸς πτήσιν.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ τῶν πτηνῶν ὑπὸ σφοδρᾶς κατελήφθησαν λύπης καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδικηθῶσι κατὰ τοῦ ἄφρονος ὅστις ἐστέρει αὐτοὺς τῆς μικρᾶς οἰκογενείας των. Τὴν ἐπομένην ἑσπέραν ὅτε ὁ νέος χωρικός ἐπέστρεφεν ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔβλεπε τὸ ἄρβεν πτηνὸν ἐπτάμενον περίξ τῆς ἀρχαίας φωλεᾶς τοῦ ἐφαίνετο δὲ τοῦτο φυσικόν, πλὴν τὴν γλαῦκα ὠδήγει ἕτερον ἔνστικτον— παρεμένον τὸν καταστρέψαντα τὰ νεογνά της.

Ἐπὶ πέντε ἢ ἕξι ἡμέρας ἐξηκολούθει νὰ περιίπταται, δίχως ὅμως νὰ τολμήσῃ προσβολὴν· τέλος δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐνῶ ὁ παῖς ἐξήρχετο τῆς ἐπαύλεως μεταβαίνων εἰς τὸ κέντρον τοῦ χωρίου ὤρμησεν ἡ γλαῦξ ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ δένδρου καὶ ἐπέπεσε κατὰ τοῦ δυστυχούς, οὗ σχεδὸν ἐξώρυξε διὰ τῶν ὀνύχων τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν.

Ὁ δυστυχὴς χωρικός σχεδὸν παράφρων ἐκ τῆς ὀδύνης, ἐπεκαλέσθη βοήθειαν καὶ ἔπεσε λειπόθυμος, τὸ σαρκοφάγον πτηνὸν εἶχεν ἤδη φύγει· ἔσπευσαν δὲ οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπαύλεως πρὸς βοήθειαν τοῦ πληγωθέντος, οὗ τὸ πρόσωπον ἦτο εἰς κατάστασιν ἐλευσινήν.

* *

Ἐκ τῆς γνωστῆς πόλεως « Μοναχοῦ » τοῦ μεγάλου τούτου κέντρου τῶν χαρτο-

παικτῶν ἐπιστέλλουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα ὁ « Μικρὸς Μασσαλιώτης » τὸ ἑξῆς συμβάν.

« Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῇ λέσχῃ ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν βαρῶνός τις ἀνήκων εἰς μεγάλην οἰογένειαν ἐκ Μεκλεμβούργου ἐκέρδησε 300,000 φράγκων ἄς ἐναπέθεσεν εἰς μικρὸν τι κιβώτιον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, ἐν ᾧ κατόκει. Ἄλλ' ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του ὅτε τὴν ἐπαύριον ἐξυπνήτας δὲν εὔρε τὸ πολυτιμὸν κιβώτιον, καὶ δὲν εἶδε τὸν θαλαμηπόλον του Γεώργιον. Ὁ θαλαμηπόλος οὗτος ἦν ἀρχαῖός τις ὑπηρετής, ὅστις εἰς πολλὰς περιστάσεις ἔδωκεν ἀναμφίβολα δείγματα εἰς τὸν βαρῶνον τιμότητος καὶ ἀφοσιώσεως. Ὁ βαρῶνος εὐρέθη ἄνευ χρημάτων, καὶ ἐν μεγάλῃ στενοχωρίᾳ. Ἦναγκάσθη ὡς ἐκ τούτου νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν πατέρα του εἰς Μεκλεμβούργον, ὅπως πέμψῃ αὐτῷ χρήματα, συνάμα δὲ ἐγνωστοποιεῖ καὶ τὴν πᾶξιν τοῦ θαλαμηπόλου του. Ἴδου ἡ ἀπάντησις, ἣν ἔλαβε παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ εἰς τὸ τηλεγράφημά του. « Μὴ ἀνησυχεῖς, ὁ Θαλαμηπόλος σου Γεώργιος ἐφθασεν ἐνταῦθα μὲ ὄλα τὰ χρήματα, τῶν ὁποίων σὺ θρηνεῖς τὴν ἀπώλειαν. Ἐφοβηθῆ μήπως, ὅπως ταχέως τὰ ἐκέρδησας, ἐπίσης ταχέως τὰ ἀπολέσῃς, καὶ εὐρίσκων τὸ τοιοῦτον ἥκιστα σύμφωνον πρὸς τὰς οἰκονομολογικάς του θεωρίας, ἤλθην ἐδῶ νὰ τὰ θέσῃ εἰς τόπον ἀσφαλῆ. Ἐλθέ λοιπὸν καὶ σὺ ταχέως ».

ΑΣΜΑ ΕΓΧΩΡΙΟΝ

Τὸ ἀκόλουθον ἔσμα ἔδωκεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ὁ κ. Ι. Ἀποστόλου Μαρνόπουλος.

Ὁ Κωσταντῖνον ὁ μωρὸν ὁ μωρο-
[κωσταντῖνον,
μωρὸς ἐσέβεν 'ς τὴν φιλήν κι' ἀνέργιος
['ς τὴν ἐγάπην.

Ἐλένεν κόρ ἐγάπεσεν Ἐλένεν κόρ ἐθέλ-
[νεν,
μωρὸς ἔτον ἔξενίτεψεν μακρὰ 'ς τὰ ξε-
[νιτείας,
τράντα χρόνους τράντα καιρούς κι' ὁ Κω-
[σταντῖνον 'κ ἔρβεν.

Ἐστὰ τράντα χρόνους κι' ἄλλ' ἀπάν ἔρ-
[θεν ὁ Κωσταντῖνον,
καὶ ἄν νερόν πρεχούμενον ἀσ' τὴν αὐλιάν
[ἐδέβεν,

— καλῶς καὶ Κωσταντῖνε μ' καλῶς κι'
[ἀπόθεν ἔρθεις, —

— μὴ λαλεῖς λαλεῖς ν' Ἐλέεμου καὶ
[χάνεις τὸ λαλόπος
ἐγὼ ἄλλεν κόρην ἀγαπῶ καὶ ν' ἄλλεν
[κόρ' θὰ παίρω. —

— Γιὰ πέμε Κωσταντῖνε μου καὶ κάλο-
[κωσταντῖνε. —

Τὸ ποῦ θὰ κάμης τὴν φιλήν καὶ ποῦ ποι-
[εἰς τὸν γάμον, —

— 'ς τὰ δώδεκα ἐγκλησιὰς καὶ 'ς τέν-
[νεάμκανο σ' ἤρλα,

ἐκεῖ θὰ κάμω τὴν φιλήν, ἐκεῖ ποιῶ τὸ
[γάμον

ἂν ἔχ' ὀμμάτια νὰ ἐλέπν' καρδίτζαν
[νὰ βαστάζῃ,

Ἐλένεμ' φόρ' κι' ἀνάλλαζον ἔλα καὶ σὺ
['ς τὸν γάμον. —

Τὴν σάβαν πάγ' 'ς τὸ λουτρὸν τὴν κε-
[ρεκήν 'ς τὸ γάμον
ἐμπαίν' καὶ ξελουτρίσκειται εὐγαῖν καὶ ἰ-
[ναλάζει

ἄφκὰ φορεῖ τὴν αὐγὴν κι' ἀπάνω τὴν ἡ-
[μέραν

τὸν Ἥλιον βάλλει πρόσωπον τὸν Φέγ-
[γον ἐπικάρδια

καὶ τ' ἄστρον καὶ τ' ἐξίαστρον ἀνάμεισα
['ς τὸ φρύδιατς,

πάγ' 'ς τὰ δώδεκα ἐγκλησιὰς 'ς τ' ἐννεά
[μοναστήρια,

ἀπ' ἕξ' ἀπές ἐλάλεσεν: ὕγρὰ χαρὰ 'ς τὸν
[γάμον,

ἐλέπ κι' ὁ Κωσταντῖνον λειγοθυμᾷ καὶ
[βρούζει

— ποπᾶ γιὰ κλώσον τὰ στέφανα καὶ
[θέκον 'ς τὴν Ἐλένεν

ἐγὼ Ἐλένεν κόρ' ἐγάπανα Ἐλένεν κόρ'
[θὰ παίρω. —

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ὁ Κωσταντῖνον ὁ μωρὸν ὁ μωρο-
κωσταντῖνον· ὁ στίχος οὗτος ἀπαντᾷ
ἐν ἄλλοις ἄσμασιν ἔχον τὴν αὐτὴν
σημασίαν καὶ οὕτω ὁ Κωσταντῖνον ὁ
μικρὸν ὁ μικροκωσταντῖνον· ἐσέβεν =
ἐμβῆκε· φιλήν = ἡ Ὀμηρ. φιλότης ἔ-
χουσα τὴν αὐτὴν περίπου σημασίαν· ἀ-
κέρητος = κυρ. καινούργιος, πρόσφατος,
νέος· ἐγάπαρεν = ἠγάπα· ἐθέλεν =
ἤθελε· 'κ ἔρβεν = δὲν ἤλθε· αὐλιάν =
αὐλή· ἐδέβεν = ἐπέρασεν· λαλεῖ = φω-

νάζει· τὸ *λαλόπος* = τὴν φωνὴν σου·
νά ἐλέπν = νὰ βλέπουν· *ἀνάλλαζον*
 προστ. τοῦ ἀναλλάζω = μετενδύομαι ὡς
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐσθῆτα καινουργῆ· *τὴν*
Σάββατ = τὸ σάββατον· *τὴν κερεκήν*
 = τὴν κυριακὴν· *ἐμπαιν* = ἐμβαίνει·
ξελουτρίσκειται = καθαρίζεται· *τὸν φέγ-*
γορ = τὸ φεγγάρι· *ἐπικάρδια* = κό-
 σμηκ· *τῷ στήθους· ἐξίαστρον* =
 πλειάς· *ἀπέξ' ἀπέσ' ἐλάλεσον* = ἐξῶθεν
 ἐφώναζε υἱόσα· *ληροθυμᾶ* = λειποθυμᾶ
βρούζει = πίπτει· *κλώσον* = γύρισε·
θέκον = βάλει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ

Καθ' ἃ ἐξ ἐπιβατῶν ἐλθόντων ἐκ
 Βατουμίου μανθάνομεν αἱ ἐπὶ τοῦ
 Ῥωσικοῦ τοῦ ἐντεῦθεν διελθόντος
 ἐκ Κοτούρων ἐπιβιθασθεῖσαι οἰκο-
 γένειαι καὶ εἰς Βατούμ πρὸς ἐγ-
 κατάστασιν ἀπιθιθασθεῖσαι ὑφίστανται
 τὰ πάνδεινα μὴ τυχοῦσαι οὐδεμιᾶς
 παρὰ τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως προσ-
 τασίας· ἀνέστιοι δὲ καὶ ὑποκείμενοι ἐν
 ὥρᾳ χειμῶνος εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς
 ἐπηρείας οἱ δυστυχεῖς οὗτοι οἵτινες με-
 ταναστεύοντες ἤλπιζον ἴσως ὅτι ἤθελον
 εὖρει πλειοτέραν ἡσυχίαν καὶ μείζονα
 εὐζωΐαν παρουσιάξουσι τανῶν θεάμα
 οἰκτρὸν ἀοίκων καὶ ἀνεστιῶν, δυνάμενον
 νὰ συγκινήσῃ τὴν μάλλον ἄτεγκτον καὶ

ἀναλγῆ καρδίαν· περιφέρονται εἰς τὰς
 ὁδοὺς ἄνευ προστασίας ἄνευ περιθάλψεως
 πεινῶντες καὶ ῥιγούντες καὶ μὴ ἔχοντες
 ποῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν· τρεῖς ἤδη ἐκ
 τῶν μεταναστατῶν τούτων ἀπέθανον καὶ
 δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ θάνατος εἰς
 τὴν παροῦσαν τοῦ ἔτους ὥραν θέλει θε-
 ρίσει πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἂν δὲν ληφθῆ
 ἐγκαίρως περὶ αὐτῶν πρόνοια· ἐν τού-
 τοις οἱ δυστυχεῖς οὗτοι εἶναι πλέον ἢ
 βέβαιον ὅτι πιστεύσαντες εἰς δελεα-
 στικὰς ἐπαγγελίας καὶ ὑποκινήθέντες
 ὑπὸ ἐπιτηδείων πρακτόρων προέβησαν
 εἰς τὴν μετανάστευσιν ταύτην· ἤδη ὁμως
 ἐγκαταλείπονται ἄνευ προστασίας ἄνευ
 περιποιήσεως· ἐκποιήσαντες δὲ κινήτᾶ
 καὶ ἀκίνητᾶ καὶ πανοικεῖ μεταναστεύ-
 σαντες κατέστησαν τὴν εἰς τὰς πατρι-
 κάς αὐτῶν ἐστίας ἐπάνοδον ἂν ὅχι ἀ-
 δύνατον ἀλλὰ δυσχερῆ· ἐν τούτοις αὕτη
 μόνον ὑπάρχει ἐλπίς νὰ φέρῃ τὴν προ-
 τέραν αὐτῶν σχετικῶς ἡσυχίαν· διότι
 μὴ νομίσωσιν οἱ ὁμογενεῖς οὗτοι ὅτι τὸ
 Βατούμ εἶναι ὁ πρῶτος σταθμὸς τῶν
 δεινοπαθημάτων αὐτῶν· δὲν γνωρίζομεν
 ποία τύχη ἀναμένει αὐτοὺς περαιτέρω·
 ἂν ἀναλογισθῶμεν μάλιστα τὰ δεινὰ
 καὶ τὰς κακουχίας ἃς ὑπέστησαν οἱ
 πρὸ δύο σχεδὸν ἐτῶν ἐκ Πολαντζάκης
 εἰς τὰ μέρη τοῦ Σοχούμ· καλὴ μετانا-
 στεύσαντες, οἱ πλεῖστοι τούτων ὑπὸ πυ-
 ρετοῦ προσβληθέντες καὶ ἀποθανόντες
 δὲν δυνάμεθα νὰ τρέψωμεν χρηστὰς ἐλ-
 πίδα· ὅτι καὶ οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ὁμο-

γενεῖς θέλουσιν εὖρει ἐπὶ τέλους τὰ μέ-
 σα τῆς ἑαυτῶν συντηρήσεως ἄφθονα καὶ
 θαψιλῆ καὶ τὴν προτέραν κακοδαιμονίαν
 θέλει ἀντικαταστήσει μέλλουσα εὐζωΐα
 καὶ εὐημερία· ἐν τούτοις τὸ ρεῦμα τῶν
 μεταναστεύσεων δὲν ἀναστέλλεται καὶ τὰ
 παθήματα τῶν μεταναστατῶν τούτων
 εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν χρησιμεύουσι
 τοῦλάχιστον μαθήματα εἰς τοὺς ἄλλους
 ὁμογενεῖς τοὺς παρασκευαζομένους ἤδη
 πρὸς νέας μεταναστεύσεις· ποία ἰδέα καὶ τί
 πνεῦμα ὠθεῖ τούτους πρὸς μετανάστευσιν
 δὲν δυνάμεθα τῇ ἀληθείᾳ νὰ κατανοήσωμεν·
 μετὰ τόσα δεινοπαθήματα, μετὰ τόσας
 κακουχίας, μετὰ τὴν διάψευσιν τόσων ἐλ-
 πίδων πᾶς τις ἤλπιζεν ὅτι ἤθελον παύσει
 οἱ ὁμογενεῖς οὗτοι ὑπὸ φροῦδων διαβου-
 κολούμενοι ἐλπίδων καὶ ἐλάχιστα ἤθε-
 λον ἀπατηθῆ πλέον ἐκ τῶν μυρίων ἐ-
 παγγελιῶν αἵτινες ἀφειδῶς τοῖς ἐπιθα-
 φιλεύονται καὶ τὸ ρεῦμα τῶν μεταναστεύ-
 σεων φυσικῶ τῷ λόγῳ ἤθελε ἀναχαιτι-
 σθῆ· τὸ τοιοῦτον ὁμως δὲν συμβαίνει καὶ
 φαίνεται ὅτι οἱ μεταναστεύοντες καὶ οἱ
 πρὸς τοῦτο ἤδη παρασκευαζόμενοι ἀγνο-
 οῦσι τὰς κακουχίας καὶ τὰ παθήματα τῶν
 ἤδη μεταναστευσάντων· Ἄλλως τῇ ἀ-
 ληθείᾳ, δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν
 ἀκαταλόγιστον ταύτην διαγωγὴν· Ἐν
 μέσῳ τῶν θλιβερῶν τούτων ἀκουσμά-
 των καὶ τῆς βαρυθυμίας ἧτις καταλαμ-
 βάνει πᾶσαν ἀλγοῦσαν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ
 συμφορᾷ καρδίαν ἡπαρῆγορον τῇ ἀληθείᾳ
 εἶναι ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Βατου-

μίου προθύμως ἔδραμε πρὸς ἀρωγὴν καὶ
 περιθάλψιν τῶν πασχόντων τούτων ὁμο-
 γενῶν τῶν γενομένων ἐξίσου θῦμα τῆς
 ἰδίας ἀβουλίας καὶ ξένης ἐπαγγελίας,
 ψευδοῦς ἤδη ἐξελεγχθείσης.

— Ἐπανήλθεν ἐκ τῆς περιοδείας αὐ-
 τοῦ ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης
 ἡμῶν κ. Γρηγόριος καὶ ἀνεχώρησεν αὐθις
 προχθὲς εἰς Πλάτυνα.

— Ἀφίκετο ἐκ Κερασσοῦντος ὁ ἰατρός
 κ. Μ. Μαρούλης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ βρα-
 χεῖαν ἐκεῖ διαμονὴν ὁ ἡμέτερος συμ-
 πολίτης κ. Χαράλαμ. Γαροφαλίδης.

— Τὸ παρελθὸν σάββατον ἐτελέσθη-
 σαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Παρχαρίδου
 μετὰ τῆς δεσποινίδος Αἰμ. Συμεωνίδου.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένε-
 νετο ἐν τῇ λέσχῃ συνεδρίασις τοῦ Συμ-
 βουλίου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος·
 ἐν αὐτῇ ἐξ ὧν ἠδυνήθημεν νὰ πλη-
 ροφορηθῶμεν ἐγένετο ἐξέλεξις τοῦ κα-
 ταστατικοῦ τῆς ἀδελφότητος καὶ διά-
 φοροι σκέψεις συνεζητήθησαν περὶ τῆς
 ὡς οἶόν τε δυνατῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σκο-
 ποῦ τῆς Ἀδελφότητος· ἡ ἀδελφότης
 αὕτη, ὡς γνωστὸν ἀπὸ ἐτῶν διετέλεσεν
 εἰς μαρasmus καὶ μόλις πρὸ ἐνό· ἔτους
 ἀνασυστηθεῖσα ἐλπίζεται ὅτι θέλει ἀνα-
 λάβει τὴν προτέραν αὐτῆς ζωὴν καὶ δύ-
 ναμιν καὶ μετὰ μείζονος προσπαθείας
 θέλει ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπι-
 δικωμένου σκοποῦ.

— Τὴν παρελθούσαν τετάρτην τὸ ἐ-

σπέρας συνήλθον ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Ἀ. Πανιερότητος τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Γρηγορίου τὰ δύο Συμβούλια τῆς κοινότητος τὸ Συμβούλιον τῶν Σχολείων καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Δημογεροντίας· σκοπὸς τῆς συνεδριάσεως ταύτης, δι' ὃν συνήλθον τὰ δύο ταῦτα σωματεῖα ἦτον ὅπως ληφθῆ φροντίς περὶ τῆς καθυστέρήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων καὶ περὶ τῆς ἐξευρέσεως νέων πόρων, ὅπως μὴ παρουσιασθῆ νέον ἔλλειμμα· συνεκλήθησαν δὲ ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος τὰ δύο Συμβούλια συνεπείᾳ ἀναφορᾶς ἣν ἐπέδωκε τῇ Ἐφορίᾳ διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ διευθυντοῦ τῶν σχολείων κ. Ι. Γ. Βεργάδη τὸ σῶμα τῶν διδασκάλων· ἡ συνεδρίασις αὕτη εἰς οὐδεμίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν κατέληξε, καὶ αὐριον Κυριακὴν ἠκούσαμεν ὅτι πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῆ καὶ πάλιν τὸ ζήτημα καθ' ἡμᾶς εἶναι σπουδαῖον καὶ δεόν νὰ ἐπισύρῃ τὴν σύντονον προσοχὴν καὶ μέριμναν τῶν δύο Συμβουλίων τῆς κοινότητος πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων πρὸ πάντων ὅπως μὴ παρουσιασθῆ νέον ἔλλειμμα· Ἡ παροῦσα Ἐφορία καλύψασα τὸ ἔλλειμμα διὰ τοῦ εἰσπραχθέντος ἐκ τῶν εἰσιτηρίων ποσοῦ ἴσως ἐπραξεν ἔργον ἀξιώπαινον προκαλέσασα εἰς τὰς ἀρχὰς ἡδὴ τοῦ ἔτους διὰ τοῦ μέτρου τούτου τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀρμοδίων, θὰ καταστήσῃ νομιζόμεν ἐτι μᾶλλον ἀξιώπαινον τὸ ἔργον αὐτῆς ἂν διὰ τῆς ἐξευρέσεως νέων πόρων καὶ τῆς τακτικῆς καὶ

δραστηρίου εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν καταρθώσῃ ὥστε νὰ μὴ παρουσιασθῆ νέον ἔλλειμα εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους· ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις καινὰ ἐπιτελεσθῆ ἡ προαγωγή τῶν ἡμετέρων σχολείων, ἂν μὴ προηγουμένως φθάσῃ τὰ οικονομικὰ τῶν σχολείων εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν· ἀφ' ἑτέρου ἡ προαγωγή τῶν ἡμετέρων σχολείων ἐπίκειται πλέον κατεπίγουσα καὶ κατέστη ἀνεπίδεκτος πάσης ἀναβολῆς· ὥστε δεόν ἔκτακτος νὰ καταβληθῆ ἐνέργεια καὶ νὰ ἐξευρεθῶσι νέοι πόροι ὅπως μὴ διὰ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔλλειμματος διαιωνισθῆ τούτο καὶ σταματήσῃ τὰ σχολικὰ κήμῶν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ἄνευ βελτιώσεως, ἄνευ προαγωγῆς· ἀλλ' εἰς τὸ ἔργον τούτου δεόν νὰ συνδράμῃσι τῆς Ἐφορίας ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν ἅπαντες οἱ πολῖται καταβάλλοντες προθύμως τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν καὶ θυσιάζοντες πρὸς στιγμὴν τὰ ἀτομικὰ πάθη ὑπὲρ τῶν γενικῶν τῆς πόλεως συμφερόντων· μετὰ λύπης ἕμῃς παρατηροῦμεν ὅτι πέντε μόνον ἐξ ὄλων τῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως παρουσίασαν μέχρι τούδε καταλόγους καταγραφῆς συνδρομητῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ συνοικίαι ἀγνοοῦμεν ἐκ τίνων λόγων ὀρμηθεῖσαι δὲν προέβησαν μέχρι τούδε εἰς τὸ ἔργον τούτο. Πιστεύομεν ὅτι δὲν θέλουσιν ἐπὶ πλέον ἀμελήσει καὶ αἱ συνοικίαι αὗται· τὸ τοιοῦτον ἤθελεν εἶσθαι οὐ μόνον ἀμέλεια ἀσύγγνωστος, ἀλλὰ καὶ καθαρά παραγνώρισις τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου ἅπερ αὗτος ἔχει πρὸς τὴν πατρίδα του καὶ πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ αὐτῆς καθιδρύματα.